

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVIII. ZATURDAG den 18den JULY 1840. N. 29.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 July 1840

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby ter kennisse van het algemeen gebragt: dat het vroeger door hoogdezelve verleend binnenlandsche verlof aan den WelEd. Gestr. Heer Mr. H. W. DE QUARTEL, Procureur des Konings alhier, ter zake van ZynEd. ongesteldheid, geprolongeerd is tot nadere beschikking; zullende het evengemelde ambt van Procureur des Konings tot zoo lang blyven waargenomen worden door den Heer Mr. J. SCHOTBORGH JZ., Practiserend Advokaat voor de Regtbank dezer kolonie.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 7 July 1840.

BY deze wordt bekend gemaakt dat, by resolutie van Zyne Excellentie denGouverneur Generaal der NederlandscheWest-Indische Bezittingen, dd. 5 Mei dezer jaars No. 694/593, de Heer JAN HENDRIK CRISSON benoemd is tot Klerk van den 3 rang ter Koloniale Secretary dezes Eilands,welke betrekking hem, by dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dato 17 January dezes jaars No. 20, is opgedragen geworden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

Een kort verhaal van het zeegevecht geleverd in den jare 1677, in de baai van Tubago, tusschen den Vice-Admiraal JEAN D'ESTREES *en den Nederlandschen Commandeur* BINCKES, *getrokken uit de geschiedenis van het Nederlandsche zeewezen, door Mr.* J. C. DE JONGE, *Archivarus van het ryk.*

(*Het vervolg en slot van onze laatste.*)

"Intusschen had ook het andere vyandelyke smaldeel den Nederlandschen regtervleugel en middeltogt bereikt. De Graaf D'ESTREES, die de voorste was, zet het, gevolgd door een gewapend advysjagt, onder eene hagelbui van kogels, regelregt op de *Bescherming*, het schip van den Commandeur BINCKES, aan, maar wordt door een' dwarrelwind belet, hetzelve te bereiken; doch hy slaagt er in het *Huis te Kruyningen* van 56 stukken, gevoerd door den kapitein ROEMER VLACQ, aan boord te leggen. Terstond springt eene menigte van het talryk bemande vyandelyke Admiraalschip, *le Glorieux*, op den zwak bemanden Nederlandschen bodem en maakt zich in weinige oogenblikken van het bovenschip meester, hetgeen zulk een' schrik onder de zeelieden van VLACQ, reeds vervaard door de schepen die zy rondom zich zagen branden, verwekte, dat een gedeelte derzelven, meenende dat het schip veroverd was, in de boot springt en naar land vlugt. Dan, noch dit ligtvaardig bedryf, noch de overmagt des vyands is in staat, den moedigen bevelhebber zyne bedaardheid te doen verliezen. Hy geeft last, het anker te kappen, ten einde te gelyk met D'ESTREES naar het strand te dryven, om aldus, zoo zyn schip niet kon gered worden, dan ook dat des Franschen Opperbevelhebbers mede in het verderf te slepen. *Le Glorieux* weet echter nog by tyds, door het kappen van de enterdreggen, van de *Kruyningen* af te geraken, en laat niet verre van de plaats het anker vallen, blyvende het schip van VLACQ in deszelfs nabyheid aan den grond zitten. ROEMER had dus zyn doel gemist, maar zyn moed ontzinkt hem daarom niet. Van D'ESTREES hevig beschoten, met een gedeelte van de overgesprongen vyandelyke matrozen op het bovendek belast, vraagt hy, vreezende voor de overmagt te zullen moeten bukken, naar de kruidhorens, welke by het afschieten van het geschut gebruikt werden, doch dezelve niet zoo ras kunnende bekomen, doet hy den konstabel een tonnetje buskruid brengen. VLACQ steekt daarin den brand, en nu ryst de vlam achter den grooten mast omhoog, welke zich ras door het geheele schip verspreidt, tot de kruidkamer doordringt, en het *Huis te Kruiningen* met alles wat het bevat, doet opspringen. Gelukkig ontkwam de kloeke held, op welk eene wys is onbekend, het gevaar, maar deerlyk gewond op verscheidene plaatsen van zyn ligchaam.

"Niet lang na dit jammerlyk voorval zet de Nederlandsche brander, *de Zaayer*, het op het Fransche Admiraalschip aan, en poogt hetzelve te vernielen, doch door een' der dwarrelwinden, welke in deze baai veel heerschten, zeilt hy mis en verbrandt vruchteloos. Ondertusschen zyn ook de overige schepen des vyands genaderd. Het schip van den Schout-by-Nacht GABARET, die reeds tweemalen gewond is, raakt van zyn anker door het aan stuk schieten van het touw, en dryft dieper de baai in, waar het, blootgesteld aan het moorddadig vuur der sterkte, van het ravelyn en der nog in wezen zynde Nederlandsche schepen, schrikkelyk geteisterd, zyne masten over boord geschoten, de bevelhebber zelf en het meerendeel der equipagie gedood wordt, en magteloos liggen blyft. Een tweede vyandelyk schip, *le Précieux* van 58 stukken, gevoerd door den kapitein MASCARANY, heeft geen beter lot. Dit schip was met een advysjagt den Vice-Admiraal D'ESTREES gevolgd, doch kon zyn oogmerk, om het Nederlandsche Admiraalschip aan te klampen, door bekomen schade niet bereiken. Het zeilt voorby dat schip en komt, uit vreeze van op strand te raken, kort achter hetzelve ten anker. Hier wordt het allerhevigst en van de landzyde en uit het schip van BINCKES beschoten, tot dat het touw van deszelfs anker aan stuk geraakt, waarop deze zwaar geteisterde bodem afdryft, en op het de baai doorsnydende rif vervalt en onbewegelyk blyft zitten.

"Terwyl dit een en ander voorviel, lagen de schepen van BINCKES en PIETER CONSTANT nog altyd op hunne aangewezene posten, en werden allerhevigst beschoten, zoo van de overige Fransche schepen, als ook, voor zoo verre deze kon, van den Graaf D'ESTREES, die nog altyd geankerd lag niet verre van de plaats, waar het schip *de Kruyningen* gesprongen was. Maar de Nederlanders laten dit geenszins onbeantwoord, en worden daarin dapperlyk door het fort, hetwelk den aanval reeds had afgeslagen, ondersteund. Twee der grootste Fransche schepen, *le Fendant* en *le Galant*, geraken daardoor al hunne masten kwyt, en het vyandelyke Admiraalschip wordt weldra eene prooi der vlammen.— Van voren uit de schepen van BINCKES en CONSTANT gedurig ingeschoten, van ter zyde uit de schans en battery zonder ophouden met twaalf en vier en twintig ponders getroffen, wordt het schip van D'ESTREES geweldig geteisterd. Tot zynen lof moet men zeggen, dat hy zich mannelyk verdedigde, en den Nederlanders zoo veel mogelyk afbreuk deed. Het was in deze ongunstige gesteldheid, dat door hem het gewapende behoefteschip, *de Hertog van York*, in brand geschoten werd; maar deze gebeurtenis was ook voor hem verderfelyk; want zyn schoone bodem, *le Glorieux* van 72 metalen stukken, wordt, by het opspringen van dat schip, met deszelfs brandende overblyfselen bedekt, geraakt omtrent den middag in brand, en vliegt met donderend geweld in de lucht; wordende van de 445 zielen, waarmede het bemand was, by deze schrikkelyke gebeurtenis slechts weinigen gered, onder welke de Graaf D'ESTREES zelf, die aan het hoofd door eenen splinter gewond, het geluk heeft, onder begunstiging van den rook en te midden van het hagchelykste gevaar, op eene byna wonderdadige wys (*), eerst het land en daarna een zyner schepen te bereiken. Door het opspringen van deze twee schepen worden het Fransche advysjagt 's Lands fregat *Popkensburg*, het behoefteschip de *Sphæra Mundi* en de Surinaamsche koopvaarder, *Starrenburg*, mede ontstoken en verteerd. Dit was het ontzettendste oogenblik van dezen vreesselyken dag! Was de

(*Vervolg op de vierde bladzyde.*)

(*) Op het oogenblik dat zyn schip in brand geraakte, werd door een zyner zeelieden, zwemmende, onder begunstiging van den rook, eene sloep van de Nederlandsche schepen gehaald, waarin D'ESTREES zich begaf. Doch dezelve werd kort by land in den grond geschoten, zoodat hy, door vier matrozen gedragen, met veel moeite den wal bereikte. Hier bevond zich een twaalftal gewapende matrozen van de Nederlandsche verbrande schepen, die hem gemakkelyk hadden kunnen gevangen nemen; dan door zyne fiere houding ontkwam hy ook dat gevaar, en vond hy de gelegenheid, om zich naar een zyner schepen te doen overbrengen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 17 July 1840.

ALZOO de persoon van ANTHONY MATTEY, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber heeft geadresseerd met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende Slaven,

HENRIETTE, oud 23 jaren, dochter van ANNA,

JULIEN, oud 2 jaren, zoon van POULINA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber, goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, op te roepen om, binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Koloniaal Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 17 July 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 25 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De 1e. Commis, belast met de functien van Koloniale Secretaris,
H. KIKKERT.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JULY 1840.

E. K. Maandag den 6 te 9 u. 27 m. 's morgens.
V. M. Dingsdag den 14 te 0 u. 53 m. 'namiddags.
L. K. Dingsdag den 21 te 11 u. 59 m. 's nachts.
N. M. Dingsdag den 28 te 4 u. 52 m. 's avonds.

Vrydag voordenmiddag, den 17 dezer, is Z. M. Brik DE SNELHEID, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter zee J. ENSLIE, van deze haven naar de bovenwinds eilanden vertrokken.

Met de aankomst van de nederlandsche Schoener CLEOPATRA, Kapitein J. J. DEBROT, welke binnen den tyd van veertig dagen de reis heen en weder van Nieuw York gedaan heeft, hebben wy Nieuw Yorksche Couranten ontvangen tot de dagteekening van den 25 Juny. Deze Couranten behelzen europesche berigten tot den 4 Juny, waarvan wy de meest belangryke nieuwsartikelen voor dit nummer overgenomen hebben.

Donderdag in den morgen, den 16 dezer, is de nederlandsche schoener JAN ERNST, kapitein J. A. DE HASETH, van deze haven naar Suriname vertrokken, en als passagier met dezelve, de Heer J. F. CASSA, 1e. Luitenant der Artillerie by het Garnizoen te Suriname.

Aangaande Nederland vinden wy niets anders in de Nieuw Yorksche Couranten dan het volgende artikel:—

De verzoening van de Nederlandsche Staten-Generaal met den Koning heeft zich geopenbaard in eene nieuwe stemming. Het ontwerp van wet over het amortisatie syndikaat, hetwelk overigens gewyzigd was, volgens de aanmerkingen van de tweede kamer, is den 27 Mei met 48 stemmen tegen 5 aangenomen geworden.

Z. M. Frederik Willem III, Koning van Pruissen, is op den 26 Mei in den ouderdom van zeventig jaren overleden.

Het blykt uit de berigten, dat Z. M. den dood voelende naderen, verlangd heeft, dat het leger vóór hem, voor de laatste maal, zoude defileren. Te dien einde werd Z. M.'s bedstede digt by het venster gebragt, van waar Z. M. in een spiegel de troepen kon zien defileren. Daarna gaf Z. M. de koninklyke magt over in handen van zynen zoon en ontsliep den volgenden dag.

Z M. was geboren op den 3 Augustus 1770. Hy trouwde in 1793 de vorstin Louise, Princes van Mecklenburg Strelitz, die in 1810, by den inval der Franschen in Pruissen, van hartzeer stierf. Hy volgde zynen vader op den troon den 16 November 1797, en wordt opgevolgd door zynen oudsten zoon, onder den titel van Frederik Willem IV, die thans 45 jaren oud is. Hy hertrouwde in 1824 de Princes van Liegnitz, dochter van Graaf Ferdinand de Harrach.

De zaken van het Oosten waren tot de jongste dagteekening toe geen stap verder tot vereffening gevorderd. Mehemet Ali was als nog even hardnekkig als te voren. Hy had orders uitgevaardigd aan de authoriteiten te Damascus om de vervolgingen der Roomsch katholyken tegen de Israëlieten aldaar te doen ophouden.

Ingevolge het hiervolgende artikel schynt het, dat deze vervolgingen plaats hadden op het gezag van den franschen consul te Damascus.

DE JODEN TE DAMASCUS. Het *Journal des Debats* deelt eenen brief mede van den Heer Cremieux, inhoudende, dat op de vordering van den Heer Darmon, een regtsgeleerde, geattacheerd by de fransche legatie te Constantinopel, de Heer de Pontois, op den 27 April ll., orders aan den Heer de Cochelet, de fransche Consul Generaal te Alexandrië, heeft gezonden om den Graaf de Ratti Menton, fransche Consul te Damascus, te gelasten met alle vervolgingen tegen de Joden dier stad optehouden.

De Istraëlieten van Alexandriën hebben reeds vooraf zich tot Mehemet Ali by rekwest gewend, verzoekende: dat hy de vervolgingen tegen hunne geloofsgenooten in Damascus mogt verbieden; beloovende, dat al de documenten betreffende deze vervolgingen aan hem zullen worden toegezonden. De Pacha heeft daartoe bevelen gegeven en verlangd, dat de beslissing dezer zaak aan de Consuls van Oostenryk, Rusland, Pruissen en Engeland zoude opgedragen worden.

In een berigt van den Oostenrykschen Consul, van den 23 April, wordt bekend gemaakt, "dat de pynigingen eindelyk gestaakt zyn, doch dat nauwelyks een dag voorby gaat, zonder dat de Joden eenige mishandeling van de domme christenen aldaar ondergaan. De eerste drie geneesheeren van Damascus, die wegens deze zaak zyn verhoord geworden, hebben last gekregen om een nieuw onderzoek te doen van de vermoedelyke overblyfsels van Pater Thomas; en men dacht, dat deze overblyfselen ten laatste naar de geneeskundige Academie te Parys zullen overgezonden worden om te beslissen of zy de beenderen zyn van menschen of wel van redelooze dieren. Dit is reeds van den beginne af voorgesteld geworden door den Heer Lograsse, die zonder aarzelen verklaard heeft, dat dezelven overblyfselen zyn van dieren."

Ingevolge de laatste berigten uit Damascus had de zaak een gunstigen keer genomen voor de Istraëlieten. Meest al de personen, die verhoord waren, hadden de verklaringen, welke zy uit vreeze voor pyniging hebben afgelegd, ingetrokken.

In een vroeger berigt van den Oostenrykschen Consul wordt een yzingwekkend tafereel gegeven van de pynigingen, welke zeven van de voornaamste Joden, inwoners van Damascus, ondergaan hebben om hen tot schuldbekentenis te dwingen. Twee hunner zyn onder de felste folteringen bezweken. "De wreedheid der pyniging, welke de andere vyf ondergaan hebben, is zoo verschrikkelyk geweest, dat alleen een wonder der voorzienigheid hen uit den dood heeft kunnen redden."

Men weet, dat deze vervolgingen plaats hadden ten gevolge eener valsche beschuldiging, dat de Joden een zeker Pater Thomas en deszelfs knecht hadden vermoord om te offeren. Het is gebleken, dat deze moord is gepleegd geworden door een van de stammen der Druzen.

De commissie, uit de kamer van volksvertegenwoordigers, welke onderzoek moest doen wegens de noodzakelykheid om een millioen franken te besteden tot het oprigten van een graftombe voor Napoleon, kwam op het denkbeeld om deze som tot twee millioenen te brengen en tevens een metalen standbeeld te paard voor hem oprigten en hetzelve te plaatsen op een der pleinen van Parys. De minister was hiermede te vreden; want nooit heeft nog eenig ministerie eene som geweigerd, die hetzelve door een volksvertegenwoordigend ligchaam is aangeboden geworden. Ook zag Thiers wel in, dat elk nieuw gedenkstuk voor Napoleon, ook een nieuw eereteeken voor hem zoude zyn.

Ondertusschen had het berigt van de overbrenging van het lyk van Napoleon door gansch Frankryk de levendigste vreugde verwekt. Men begon weder te spreken over de regten van zyne familie op den troon van Frankryk; vooral daar de minister zelve in de kamer had gezegd: dat Napoleon door de stemmen der gansche natie tot keizer was gekozen, en dat derhalve zyn lyk regtmatig te St. Denis, de begraafplaats der koningen, kon bygezet worden. Tot heden toe was slechts eene Courant, *La Capitole*, der party van de familie Napoleon toegedaan, thans kiezen meerdere dagbladen die party. Er werden zelfs Napoleontische proclamatien in de kasernen verspreid. In dit laatste zal de koning zelve wel de hand gehad hebben om de kamer der gedeputeerden, welke de zaakverzorgers van ryke grondbezitters zyn, met het denkbeeld eener omwenteling te verschrikken. Het gevolg dezer bewegingen was, dat toen het ontwerp van twee millioenen voorgesteld werd, de meerderheid hiertegen was, en al de afgevaardigden, die den koning genegen waren, stemden er tegen. Men bragt in, dat het beeld van Napoleon reeds op een der pleinen staat, namelyk op de zuil van *Vendome*, en dat een tweede niet noodzakelyk was. Het voorstel werd verworpen en Napoleon mag niet te paard ryden, hy moet te voet blyven. Na het verwerpen van dit voorstel, werd eene nationale inschryving geopend voor eene som ter oprigting van het standbeeld te paard; doch de HeerOdillon Barrot zond

toen een brief aan de *Courrier Français*, bekend makende, dat de kamer de volle som zal toestaan.

Deze zitting was buitengewoon onstuimig; het viel elk der leden zwaar te moeten zwygen over een onderwerp, hetwelk hem zoo ter harte gaat; en een vier honderdtal personen kan toch in eene en dezelfde zaal niet te gelyk spreken. Thiers heeft tot drie malen toe het spreekgestoelte of de tribune beklommen, doch hy moest er weder afklimmen, daar hy niet tot het woord kon komen.

De openbare dagbladen, welke als organen van het volk worden aangemerkt, varen zeer hevig uit tegen de kamer, die aangemerkt wordt als eene vergadering van winkeliers, welke hunne handelwyzen alleen naar hunne geldelyke belangen berekenen.

Er is niet aan te twyfelen of het overbrengen van Napoleons lyk naar Parys, de Caraqueños op het denkbeeld zal brengen om insgelyks het gebeente van Bolivar van Santa Martha naar zyne geboorte stad Caracas overtebrengen. Bolivar's daden maken het tydvak van roem uit voor Venezuela, gelyk die van Napoleon het roemrykste tydperk van Frankryk uitmaken; doch Bolivars bedryfvol leven heeft ten gevolge gehad de bevryding van Spaansch Zuid Amerika, terwyl door den val van Napoleon Frankryk binnen deszelfs grenzen is terug gebragt. Het is waar, dat Venezuela geen millioen franken kan besteden om eene graftombe opterigten; doch er kan een voorloopig gedenkteeken opgerigt worden, hetwelk in tyden van verbeterde financien kan vernieuwd worden.

Daar het fransche gouvernement nu besloten heeft om de overblyfselen van den Keizer Napoleon van St. Helena naar Parys te laten overbrengen om aldaar eene prachtige begravenis te ontvangen, zal het niet onbelangryk zyn een kort verhaal te geven van de kisten, waarin het lyk ingesloten is. Dit verhaal is door de Engelsche Couranten overgenomen uit een memorandum van Sergeant Abraham Mellington, betreffende het overlyden van den Keizer; het luidt aldus:—

"Op Zondag, den 6 Mei, den dag na het overlyden van den Generaal, werd ik geroepen om eene tinnen doodkist te maken voor den Generaal Napoleon Bonaparte. Op Maandag, den 7, werd ik gelast om naar *Longwood house* te gaan ten einde aldaar het lyk van den Generaal Bonaparte in de tinnen doodkist te solderen; hetgeen geschied is in de tegenwoordigheid van de Generaals Bertrand en Montholon, Madame Bertrand, den franschen kapellaan, den franschen geneesheer, enz. Het ligchaam van Napoleon Bonaparte, gekleed in volle uniform, werd gelegd in eene tinnen doodkist, welke gevoerd was met witte zyde en katoen; zyn opgetoomde hoed werd over dwars gelegd op zyne dyen; op de linkerborst lagen eene gouden ster en een gouden kruis en verscheidene andere gouden medailles; eenige stukken gelds van onderscheidene grootte en verschillende waarde werden ook in de kist gelegd. Zyn hart was gelegd in eene zilveren lykbus, welke gevuld was met wyngeest en op dewelke ik het deksel gesoldeerd heb. Deze lykbus werd tusschen zyne beenen gelegd.— Zyne maag werd gelegd in eenen met wyngeest gevulden kroes, welke ook in de doodkist gelegd werd. Er werden ook een zilveren bord, mes, vork en lepel en een zilveren beker in de kist gelegd. Het deksel was gevoerd met witte zyde en gevuld met katoen; hetzelve werd door my op de kist gesoldeerd, insluitende de overblyfselen van Generaal Napoleon Bonaparte en al de gemelde artikelen. Deze tinnen kist werd gesloten in eene mahogny kist; deze werden gesloten in eene tinnen kist, welke wederom in eene mahogny kist gesloten werd; zoo dat de overblyfselen van Napoleon in vier kisten gesloten zyn."

De veldtogt in Algerie is zoodanig afgeloopen als men vooruit had kunnen berekenen. De vyf en zestig jarige maarschalk Vallee heeft geen enkele onbedachtzamen stap gedaan, maar ook geen enkele stoute *coup* gewaagd. Het leger, tien duizend man sterk, moest de levensmiddelen met zich voeren; de paarden der ruitery waren nog beladen met gerst voor hun eigen voeder. De Arabieren boden op de vlakte geen tegenstand, maar zochten bestendig het optrekkend leger te bestoken. Nergens genoot het leger eene goede ontvangst van de inboorlingen; allen vlugtteden vóór hunne aankomst en waren hun vyandig. By het overtrekken van het gebergte Atlas, vond men de bergpassen versperd, en men werd van achter kloven en struiken beschoten; doch ernstige tegenstand bood de vyand niet. Dit gebergte overgetrokken zynde, trok men op de stad Medea aan, de hoofdplaats van den Emir; doch de zes duizend inboorlingen hadden dezelve reeds verlaten. Het bezit van deze stad benevens dat van Miliana was het doel van den togt. Door het bezit dezer steden was men meester van de bergpassen in de Atlas, en men kon de vlakte van Mitidja, waar de kolonisatie plaats heeft, dekken. Het doel van de beweging was thans om op Meliana te trekken, welke westwaarts van Medea is gelegen; doch de beide prinsen verlangden naar huis; de hertog van Orleans verlangde naar zyne vrouw. De prinsen hadden nu eens een veldtogt bygewoond en wisten nu hoedanig dezelve toegaat; ook hadden zy de dagbladschryvers gelegenheid gegeven om veel ophef van hunne dapperheid en beleid te maken. Vallee kon deze prinsen niet onder eene zwakke escorte terug zenden, want de Arabieren zyn in hunne bewegingen zoo snel als een bliksemstraal. Zoo deze escorte eens wierd opgeligt, dan had de koning der Franschen geene andere keus, dan om gansch Algerie te ontruimen of zyne zonen te laten spietsen. Het gansche leger moest hen daartoe tot bedekking dienen. Men liet 2500 man in Medea achter en begon den terugtogt; men moest dezelfde passen doortrekken, waar de Emir hen wachtte om dezelfde gevechten nog eens overvechten; men kwam te Algiers terug na eene maand uitgeweest te zyn en een 1200 man troepen buiten gevecht gehad te hebben. Den 30 Mei zyn de beide prinsen behouden te Marseille aangekomen. De kostbare panden, die den Maarschalk Vallee toevertrouwd waren, heeft hy derhalve ongeschonden terug bezorgd. Het leger stond na verloop van eenige dagen nogmaals op Medea te rukken om van daar den togt naar Miliana te vervolgen; doch de maand Mei is verloopen, en men gaat de heete maanden te gemoet, waarin een veldtogt zeer bezwaarlyk zal zyn.

De zaak der Carlisten in Spanje loopt ten einde. Cantaviega, eene vesting, aan welker versterking zoo vele duizende boeren gearbeid hebben, heeft zich den 11 Mei, zonder eenige verdediging, aan de Cristinos overgegeven. Den 24 Mei heeft Espartero het vuur geopend tegen Morella, de laatste vyandelyke sterkte in Arragon, waarin Cabrera zelve zich bevindt. Het slechte weder had hem belet deze belegering vroeger te beginnen. Onder de Carlisten in Catalonien heerschtten moedeloosheid en tweedragt. De hoofden, die thans inzien, dat hunne zaak wanhopig is, trachtten met den buit naar Frankryk te ontsnappen.— De desertie onder de gemeenen was zoo groot, dat de carlistische krygsmagt te Berga tot op 800 man was weggesmolten.

Er wordt door een genootschap in Engeland eene kolonie in Centraal Amerika gesticht, te zeggen in dat gedeelte van Centraal Amerika, waar de Engelschen bezitting hebben. Men geeft eene gunstige beschryving der landen, welke tot dat genootschap behooren; zy zyn doorsneden met groote rivieren, welke eenige honderd mylen oploopen in eene aangename, gezonde en vruchtbare landstreek; de gronden brengen alles voort wat in Noord Amerika en in eenig gedeelte van de West Indiën groeit. Aan de kust zyn er eenige zeer geschikte en veilige havens; en er zyn vele eilanden langs de kust, welke goede havens hebben voor kleine vaartuigen. De Indianen aldaar zyn zacht en edelmoedig van aard, doch zeer lui; zy zullen moeten werken om in hunne behoeften te voorzien, doordien zy thans zich even als de Engelschen kleeden. De voortbrengselen van den handel aldaar bestaan in mahognyhout, koffy, katoen, caret, kakao, sarsaparilla, indigo, verfhout, namelyk geelhout en Nicaragua hout, eenig gom, balsem, cochenille en andere artikelen van waarde meer.

Morison, the Hygeist, of Pill notoriety, zeggen de Amerikaansche Couranten, is overleden. Hy bleef tot zyn dood toe in het vaste geloof der onfeilbaarheid van zyn geneesmiddel, want op den nacht voor zyn verscheiden heeft hy 50 pillen van No. 2 doorgeslikt.

De vermaarde Admiraal Sir Sidney Smith is op den 26 Mei, in den ouderdom van 76 jaren overleden.

De vreemde en schrandere wyze, waarop gemelde Admiraal uit de gevangenis te Parys is geraakt, ten tyde van de regering van Napoleon, is bekend. Het engelsche gouvernement had het fransche gouvernement voorgesteld om een zeer aanmerkelyk getal fransche krygsgevangenen uittewisselen tegen gemelden Admiraal, wien de krygskans Napoleon in handen had doen vallen; doch dit voorstel werd van de hand gewezen. Korten tyd daarna verscheen er een detachement gendarmes vóór de gevangenis met orders van het ministerie, waarby den provoost gelast werd om den Admiraal overteleveren ten einde hem naar eene andere gevangenis te vervoeren; men leverde hem uit, doch het waren vermomde personen, en de orders waren valsche handteekeningen. Toen het bedrog ontdekt was, werden er terstond nazoekingen gedaan; maar de Admiraal bevond zich reeds aan boord van een engelsch vaartuig, dat hem op de fransche kust had afgewacht. Dit waagstuk kostte het engelsche gouvernement eene aanmerkelyke som; de vryheid echter van den Admiraal was hetzelve van meerdere waarde.

Volgens de berigten bestaat er geen twyfel meer wegens den gezegenden toestand van de Koningin Victoria. Men zegt "het is niet officieelyk bekend gemaakt in de Couranten, noch is het langs de straten aangeplakt, dit zoude te voorbarig zyn, maar het maakt het onderwerp uit van eenen zang, welke gezongen wordt in al de straten en op al de wandelwegen der steden van Engeland, eindigende iedere vers met:—

"So listen to what I have got to say
The Queen is in the family way."

Op den 1 Juny heeft Prins Albert *the abolition Meeting* in Londen gepresideerd. Hy heeft eene aanspraak gedaan, welke zeer toegejuicht is geworden, en waarby de *ladies of the bedchambers* en eenige *emancipated Niggers* tegenwoordig waren.

Er waren berigten uit China ontvangen tot de dagteekening van den 4 February. De Chinezen volhardden nog in hun besluit om alle voorstellen van minnelyke schikkingen te verwerpen, ten zy men hunne eigene voorwaarden wil aannemen. Zy hadden eenige europesche schepen aangekocht om dezelven ten oorlog uitterusten.

(*Vervolg van de eerste bladzyde.*)

rivier van Rochester, toen Albions trotsche waterkasteelen door de zeehelden van het Gemeenebest werden verbrand, getuige geweest van eene nooit geziene verwoesting; had de baai van Palermo, toen Frankryks zeemagt een deel der Spaansche en Nederlandsche schepen aldaar eene prooi der vlammen deed worden, een ongekend tafereel van verwarring en vernieling opgeleverd:—de baai van Tabago vertoonde op dezen dag, op dit uur een schouwspel, waarvan de beide vroegere gebeurtenissen slechts flaauwe afschaduwingen waren.— Binnen eene zeer enge plaats, door rotsen ingesloten, met klippen en riffen bezet, en bestreken door eene wel gewapende sterkte, stryden, geankerd, vier en twintig schepen, uren lang, met eene hardnekkigheid van weêrszyden, waarop noch Rochester, noch Palermo roemen kan. Allen, Nederlanders zoo wel als Franschen, zonder onderscheid, doen hunnen pligt; niemand wykt van zyne plaats, zoo lang het menschelyke magt mogelyk is, die te behouden. Maar uit sommige schepen, door de heete luchtstreek daartoe voorbereid, ryst welhaast de vlam, welke tot de naastbyliggende overslaat, terwyl de ronddryvende wrakken en springende schepen wederom andere ontsteken. Nu vertoont de baai van Tabago eene zee van vuur. Een gloed, gelyk aan dien der opgaande zonne, bedekt de kust. De hemel is verduisterd door de wolken van rook. Doch te midden dier ellende wordt de stryd met onafgebrokene hevigheid voortgezet, ja de woede klimt van beide kanten. De nog overgeblevene schepen schieten met volle lagen; de kogels sissen, de granaten bersten vaneen; het fort en ravelyn donderen uit derzelver geschut. Daar springen *de Hertog van York* en het Fransche Admiraalschip, en door dezelve worden vier andere schepen ontstoken, die mede in de lucht vliegen of door het vuur verteerd worden. De ontploffing van zoo vele schepen doet het eiland daveren; de zee splyt, om hare prooi te ontvangen. Hier ziet men masten omhoog slingeren, dáár stukken van schepen door het geweld des kruids opwerpen; ginds vliegt een stuk geschut ten hemel, elders het verminkte lyk van eenen ongelukkige. Maar nergens is de ellende grooter dan in het brandende behoefteschip en den Surinaamschen koopvaarder. In deze beide schepen zyn de zieken, vrouwen, slaven en slavinnen met hunne kinderen, als in eene veilige plaats, geborgen. Doch de vlam, helaas! spaart ook deze bodems niet. Geene pen kan het jammertooneel, dat hier plaats vindt, naar waarheid beschryven.— Het gebulder van het geschut is niet in staat, de angstige kreten, het hulpgeschrei, de wanhoop der twee honderd rampzaligen, die met eenen wissen dood kampen, te verdooven; het hart van den ruwsten zeeman wordt door die weeklagten verscheurd.— Maar hulp, redding is onmogelyk! Allen komen door het vuur of in het water om; niet één enkele wordt behouden!

"Er waren thans van de dertien Nederlandsche schepen niet meer dan drie overig; nogtans wordt het gevecht, hoewel noodwendig verflaauwende, met kloekmoedigheid van onze zyde voortgezet, zoo uit die weinige bodems als uit de sterkte en het ravelyn. De twee vyandelyke schepen, welke vastgeraakt waren, worden hevig gebeukt, en aan een derde van 46 stukken de mast en voorsteng over boord geschoten. Ook de Franschen houden vol, maar hunne magt is te zeer verzwakt, na het verbranden van twee hunner grootste schepen, nu twee andere aan strand liggen en twee hunne masten hebben verloren, om met de vier overblyvende kleinere eenige afbreuk van belang te kunnen doen. Een uur vóór den ondergang der zon staken zy dan ook het schieten, en stellen alles wat mogelyk is, in het werk, om buiten het bereik van het Nederlandsche geschut te geraken. Byna gelyktydig zien de drie Nederlandsche schepen, de *Bescherming*, de *Provintie van Zeeland* en de *Alcion*, die tot dus verre van hunne posten niet geweken waren, zich genoodzaakt, het tegen strand te laten aandryven, daar dezelve al hun kleiner rondhout of de masten in het gevecht verloren, en bovendien zoo veel schoten onder water bekomen hadden, dat zy dreigden te zinken. De bevelhebbers begrepen, dat deze maatregel in de tegenwoordige oogenblikken de beste was, om dat zy toch buiten staat waren, den vyand veel kwaads toetebrengen, en dit het eenige middel was om met vallend water de lekken te stoppen en de schepen te behouden. Van nu af kunnen zy geen deel meer aan den stryd nemen, maar het vuren van de schans en battery op de vlugtende Franschen wordt tot den donker met dezelfde hevigheid voortgezet. Den tweeden dag, gelyk ook den derden, blyven door tegenwind de twee grootste van de zes overgeblevene vyandelyke bodems nog binnen het bereik van het geschut, wanneer met gelyke hevigheid op dezelve geschoten en hun nog tamelyke schade toegebragt wordt, zoodat D'ESTREES in ruime mate ondervond, dat het gemakkelyker was de baai in dan uit te loopen. Eerst den vierden dag gelukt het hem, dezelve in zee te krygen.— Vreemd luidt het, en nogtans is het waarheid, dat de Fransche Vice-Admiraal kort daarna het fort en het eiland op nieuw door eenen officier, als tamboer vermomd, doet opeischen, met bedreiging, by het weigeren daarvan, de geheele bezetting over de kling te zullen jagen. Dit echter blykt slechts een voorwendsel te zyn geweest, hetwelk tot dekmantel moest dienen voor het gelyktydige verzoek om de Fransche gevangenen uit te leveren, en tevens om den Nederlanders een vergroot denkbeeld in te boezemen wegens 'svyands overgebleven magt, ten einde den aftogt van het krygsvolk gemakkelyker te maken. Het spreekt van zelf, dat de overgave, alhoewel de Opperbevelhebber BINCKES den dag na den aanval door eene hevige ziekte aangetast was, na het opofferen van zoo veel bloeds, thans, nu de Franschen ter zee en te land waren afgeslagen, zonder veel beraad geweigerd werd.

"Intusschen zaten de Nederlanders niet stil. Reeds in den nacht na het gevecht, was eene talryke afdeeling troepen uit de sterkte gezonden, om den vyand te verkennen en denzelven zoo veel mogelyk te benadeelen. Dit werd de volgende dagen herhaald, wanneer de onzen de beleringswerken der Franschen vernielden en een groot aantal handgranaten en eenig schietgeweer medebragten; maar op geen dezer togten werd de vyand ontmoet. Deze was, na het mislukken van zyne drie aanvallen, op bevel van den Graaf D'ESTREES, terug getrokken naar de Palmytbaai, waar de krygsmagt eerlang ingescheept werd.

"Van den anderen kant beyverden de zeelieden zich ook, om nog iets goeds te doen. Den dag na het gevecht, werden de sloepen tegen de twee aan strand zittende en door den vyand achtergelaten schepen van oorlog, *le Précieux* van 58 en *l'Intrépide* van 50 stukken, uitgezonden, welke de Fransche officieren vruchteloos beproefd hadden, af te brengen of te verbranden,(*) en die nu door de onzen, na eene flaauwe verdediging, daar het meeste volk of doodgeschoten of gevlugt was, vermeesterd werden. Het denkbeeld, deze schepen in handen der Nederlanders te laten, was voor den Franschen opperbevelhebber, die zich van de overwinning zoo zeer verzekerd had gehouden, onverdragelyk. Hy beproefde dan ook in den nacht van den 11 Maart, om door middel van eene door hem genomen bark, als brander toegerust, begeleid door de noodige sloepen, die schepen en, ware het mogelyk, ook de Nederlandsche, te vernielen. Doch de toeleg mislukte; want de onzen, door eenen overlooper van het oogmerk van D'ESTREES onderrigt, waren wel op hunne hoede, zoodat de Franschen afgewezen werden en hun ontwerp moesten opgeven. Beide schepen bleven dus in de magt der onzen, en een derzelve werd daarna, als te Tabago niet genoeg kunnende hersteld worden om dienst te doen, met een aantal veroverde stukken geschut der vernielde vyandelyke bodems naar het Vaderland gezonden, waar het tot een zegeteeken strekte der heldhaftigheid van BINCKES en de zynen, en tot de beste wederlegging van het snoeven der Franschen over de door hen behaalde overwinning. Den dag na het mislukken van dezen laatsten aanslag verliet D'ESTREES met zyne meerendeels reddelooze schepen de reede van Tabago, "zullende hem" zoo als BINCKES in een' zyner brieven schryft, "zoo ik geloof, den koop niet bedanken."

"Dit was de afloop van een der hardnekkigste gevechten, waarvan de Geschiedenis van het Nederlandsche Zeewezen gewag maakt."

(*) De kapitein MASCARANY, zyn schip *le Précieux* niet kunnende vlot krygen, en geene sloepen hebbende, om de zieken en gekwetsten naar de andere schepen over te brengen, besloot hetzelve in brand te steken met al de zielen, die er zich nog in bevonden; doch de ligtgewonden beletteden hem zulks, en dreven hem zeils met pistolen en sabels van boord.

Nota. Het verlies der Franschen wordt ten minste, door de Nederlanders, op 1500, ten hoogste op 2500 man begroot. Het verlies der Nederlanders op de schepen en aan land beliep aan dooden 205, aan gekwetsten 144, niet mede gerekend de omgekomen zieken, slaven, enz. Van de zyde der Nederlanders sneuvelden de Commandeur GALTIE GALTJES, de Kapiteins PIETER STOLWYCK en PIETER COOREMAN, en de twee Commandeurs, HEERTIE CARSTENS en FREDERIK SWEERS.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is ƒ12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.